

[Carsten Andersen]

Sammenlægningen koster 90 mio. kr. Samtidig taler man om, at der er store besparelser. Vi kan godt se rationaliseringen, der ligger i det, og moderniseringen af virksomheden, men der er udmeldt ganske store besparelserprogrammer, som i særdeleshed slår ned på det sociale område, hvor man nu skal til at betale, hvis man mister sit sygesikringskort eller man mister sit ID-kort, mens denne kortvirksomhed ikke skal se de samme besparelser i øjnene. Det er også nogle ting, vi vil se på under udvalgsarbejdet.

Det, der har været sagt om, at virksomheden skal flyttes væk fra København, kan vi i allerhøjeste grad støtte; man behøver ikke at være så københavnerfikseret. Om det skal være Korsør eller Nakskov, skal vi ikke lægge os fast på. Det var vel også nogle ting, vi kunne tage fat på under udvalgsarbejdet. Det er måske også et spørgsmål om den geografiske fordeling af udvalgets medlemmer.

SF kan støtte begge forslag og vil gå ind i et seriøst udvalgsarbejde.

Mejdahl (V):

Der er jo for længst truffet beslutning om, at de statslige institutioner Geodætisk Institut, Søkartarkivet og Matrikeldirektoratet skal samles i en central statslig kortinstitution, som skal hedde Kort- og Matrikelstyrelsen. Forhistorien kendes bedre af andre end af mig. Det er denne styrelse, lovforslag nr. L 143 skal lægge rammerne for.

Jeg skal på Venstres vegne tilkendegive, at vi er enige i at styrke samordningen på disse områder, og at vi naturligvis skal have så god en ressourceudnyttelse som vel muligt. Edb-teknologien tages i anvendelse overalt i samfundet. Også på dette område har det vist sig formålstjenligt at gøre brug af denne teknik. Det er en af begrundelserne for sammenlægningen. Ved at samle de tre institutioner i én samler vi beslægtede aktiviteter; men det bliver også en styrelse med mange forskellige aktiviteter. Jeg håber, at sammenlægningen og placeringen i boligministerens regi vil være forudsætningen for en effektiv Kort- og Matrikelstyrelse, og jeg håber ikke, at sammenlægningen går ud over den parlamentariske kontrol.

Afsnittet i ministerens skriftlige fremsættelse om at give styrelsen mulighed for at fungere som en markeds- og serviceorienteret virksom-

hed til gavn for offentlige og private brugere hilser vi naturligvis med tilfredshed. Det er således en helt naturlig forudsætning og i god samklang med vor politik, at styrelsen i udstrakt grad baserer sin virksomhed på brugerbetaling.

Af lovforslagets fyldige bemærkninger fremgår det, at der også er økonomi i denne sammenlægning. Vi håber, at der på længere sigt også er en besparelse at hente, selv om vi måske nok kan have vore bange anelser på det punkt.

Der er en enkelt paragraf i lovforslaget, som jeg gerne vil bede boligministeren om at kommentere og måske uddybe, og det er § 6. Som den står i lovforslaget, er den ret kontant. Jeg har godt nok lagt mærke til, at den er blødet lidt op i bemærkningerne, og det kan måske følges op i cirkulæret til sin tid. Det, der generer os i paragraffen, er, at fremmede personer tilsyneladende uden videre, ganske vist med legitimation, kan skaffe sig adgang til en anden mands ejendom. Vi kan godt se det praktiske og det bekvemme i en sådan paragraf, men jeg vil gerne have ministerens kommentar til den. Og er det nødvendigt for arbejdets udførelse, at vi har denne bestemmelse, så var det jo skønt, om en høflig optræden fra dem, der så kom ud, var en selvfølge.

Lovforslag nr. L 144 skal jeg ikke knytte mange bemærkninger til. Det er en naturlig konsekvens af det foregående lovforslag, altså lovforslag nr. L 143, og selv om BBR-loven blev ændret lige før jul, må det være hensigtsmæssigt at indføje de skitserede ændringer nu.

Jeg skal på Venstres vegne anbefale de to lovforslag.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo, set med radikale øjne, en positiv sag, og det gælder både oprettelsen af en styrelse og spørgsmålet om en samordning med BBR-register og -lov. Vi får her løst mange års tovtækkeri, og vi får sikret en samordning af kortproduktion, informationsvirksomhed, og hvad der ellers er tale om af opgaver på dette område, en samordning, som ikke mindst er blevet nødvendig, efter at edb-teknologien har holdt sit indtog med stormskridt på dette område.

Endelig er der meget, der tyder på, at der både kan spares ressourcer og statslige bevillinger på lang sigt, og det er unægtelig ikke at foragte.